

Sygn. akt II Ns 985/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi -Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR A. Z.

Protokolant: staż. P. W.

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2019 roku, w Ł.

na rozprawie

sprawy z wniosku T. M.

z udziałem I. M. (1)

o podział majątku wspólnego

postanawia:

1.ustalić, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków T. M. i I. M. (1) wchodzi następujące składniki:

a) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...), położonego w Ł. przy ul. (...), wraz z wkładem budowlanym, dla którego nie jest prowadzona księga wieczysta, o wartości 145.700 zł (sto czterdzieści pięć tysięcy siedemset złotych);

b) lodówka B. o wartości 1.400 zł (jeden tysiąc czterysta złotych);

c) pralka E. o wartości 950 zł (dziewięćset pięćdziesiąt złotych);

d) kuchnia gazowo – elektryczna A. o wartości 850 zł (osiemset pięćdziesiąt złotych);

e) segment o wartości 2.000 zł (dwa tysiące złotych);

f) stół i 6 (sześć) krzeseł o łącznej wartości 400 zł (czterysta złotych);

g) wersalka o wartości 200 zł (dwieście złotych);

h) fotel dwuosobowy o wartości 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych);

i) laptop A. o wartości 1.000 zł (jeden tysiąc złotych);

j) telewizor SAMSUNG o wartości 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych);

k) samochód osobowy marki S. F. C. o numerze rejestracyjnym (...) o wartości 16.500 zł (szesnaście tysięcy pięćset złotych);

l)środki na rachunku bankowym w (...) Spółce Akcyjnej w W. prowadzonym na nazwisko I. M. (1) w kwocie 2.664,06 zł (dwa tysiące sześćset sześćdziesiąt cztery złote sześć groszy);

m) środki na rachunku bankowym w (...) Spółce Akcyjnej w W. prowadzonym na nazwisko T. M. w kwocie 1.771,82 zł (jeden tysiąc siedemset siedemdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt dwa grosze);

2. ustalić, że nakład I. M. (1) z majątku osobistego na majątek wspólny w postaci nakładu na wkład budowlany związany ze spółdzielczym własnościowym prawem do lokalu mieszkalnego numer (...), położonego w Ł. przy ul. (...), wynosi 101.990 zł (sto jeden tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt złotych);

3. oddalić wniosek I. M. (1) o rozliczenie nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny w postaci opłat związanych ze spółdzielczym własnościowym prawem do lokalu mieszkalnego numer (...), położonego w Ł. przy ul. (...);

4. oddalić wniosek T. M. o rozliczenie nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny w postaci spłaty pożyczki w kwocie 22.858,49 zł (dwadzieścia dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt osiem złotych czterdzieści dziewięć groszy);

5. dokonać podziału majątku wspólnego byłych małżonków T. M. i I. M. (1) oraz rozliczenia nakładu I. M. (1) z majątku osobistego na majątek wspólny w ten sposób, że:

a) na rzecz I. M. (1) przyznać składniki opisane w punkcie 1. a)- h) i l) postanowienia o łącznej wartości 154.314,77 zł (sto pięćdziesiąt cztery tysiące trzysta czternaście złotych siedemdziesiąt siedem groszy)

b) na rzecz T. M. przyznać składniki opisane w punkcie 1. i)-k) i m) postanowienia o łącznej wartości 20.471,82 zł (dwadzieścia tysięcy czterysta siedemdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt dwa grosze);

c) zasądzić od I. M. (1) na rzecz T. M. kwotę 12.726,475 zł (dwanaście tysięcy siedemset dwadzieścia sześć złotych 475/1.000) tytułem dopłaty;

6. rozłożyć zasądzoną w pkt 5 c) dopłatę na 48 (czterdzieści osiem) rat miesięcznych, płatnych do 10-ego dnia każdego miesiąca, pierwsza rata w kwocie 271,475 zł (dwieście siedemdziesiąt jeden złotych 475/1.000), pozostałe 47 (czterdzieści siedem) rat po 265 zł (dwieście sześćdziesiąt pięć złotych) każda, poczynając od miesiąca następnego po uprawomocnieniu się postanowienia, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;

7. zasądzić od I. M. (1) na rzecz T. M. kwotę 500 zł (pięćset złotych) tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania;

8. ustalić, że w pozostałym zakresie wnioskodawca i uczestniczka ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie;

9. przyznać i nakazać wypłacić ze Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz adw. A. M. kwotę 8.856 zł (osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestniczce z urzędu, wraz z podatkiem od towarów i usług;

10. nakazać pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi od T. M. kwotę 1.120,02 zł (jeden tysiąc sto dwadzieścia złotych dwa grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych z roszczenia zasądzonego w punkcie 5.c) postanowienia;

11. nie obciążać I. M. (1) nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

Sygn. akt II Ns 985/16

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 18 kwietnia 2016 roku T. M., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego byłych małżonków T. M. i I. M. (1). Wskazał, że w skład majątku wspólnego wchodzi spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...), położonego przy ulicy (...) w Ł. o wartości 130.000 zł oraz rzeczy ruchome w postaci: lodówki, pralki, kuchni gazowo-elektrycznej, segmentu, stołu wraz

z krzesłami, wersalki, fotela dwuosobowego, laptopa, telewizora i samochodu marki S. F. C. z 2008 roku o numerze rejestracyjnym (...) o wartości 16.500 zł. T. M. wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego poprzez przyznanie na wyłączną własność I. M. (1) spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego oraz ruchomości, za wyjątkiem samochodu, oraz o zasądzenie od uczestniczki na jego rzecz kwoty 69.050 zł tytułem wyrównania udziału w majątku wspólnym. Ponadto wnioskodawca wniósł o zasądzenie na jego rzecz od uczestniczki zwrotu połowy opłaty od wniosku.

(wniosek k.2-5)

I. M. (1) przyłączyła się do wniosku, co do zasady oraz potwierdziła skład majątku wspólnego. Uczestniczka zakwestionowała jednakże wartość spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, twierdząc, że została ona znacznie zawyżona przez wnioskodawcę. Nadto, I. M. (1) nie zgodziła się na zaproponowany sposób podziału i wniosła o dokonanie podziału majątku wspólnego poprzez przyznanie jej spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego oraz prawa własności ruchomości w postaci segmentu, wersalki oraz stołu z krzesłami i przyznanie pozostałych ruchomości na wyłączną własność T. M.. Uczestniczka wniosła o rozliczenie nakładu poczynionego z jej majątku osobistego na majątek wspólny w postaci wkładu do spółdzielni mieszkaniowej pokrytego przez jej rodziców, a następnie przeniesionego na nią w związku ze wstąpieniem do spółdzielni w miejsce rodziców. Uczestniczka wniosła ponadto o rozliczenie nakładów poczynionych z jej majątku osobistego na majątek wspólny w postaci połowy opłat czynszowych za lokal mieszkalny numer (...) przy ul. (...) dokonanych przez nią od orzeczenia rozwodu w łącznej kwocie 3.274,98 zł oraz o rozliczenie nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty T. M. w postaci pobranych przez wnioskodawcę środków pieniężnych ze wspólnego konta w wysokości 8.000 zł.

(odpowiedź na wniosek k.23-26)

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2016 roku Sąd oddalił wnioski I. M. (1) o zwolnienie od kosztów sądowych w całości oraz ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Na skutek zażalenia I. M. (1) na to postanowienie, postanowieniem z dnia 4 października 2016 roku Sąd Okręgowy zwolnił uczestniczkę od kosztów sądowych w całości i ustanowił dla niej pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata.

(postanowienie k.37-38, zażalenie k.40-41, postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi k.46-47 v.)

W piśmie przygotowawczym z dnia 8 lutego 2017 roku pełnomocnik uczestniczki podtrzymał dotychczasowe stanowisko uczestniczki. Zakwestionował wartości rzeczy ruchomych wskazane we wniosku. Wniósł o rozłożenie ewentualnej spłaty należnej od uczestniczki na 20 półrocznych, równych rat, z których pierwsza miałaby być płatna w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia.

(pismo pełnomocnika uczestniczki k.61-63)

Na rozprawie w dniu 12 września 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie, a nadto zgłosił do podziału obrączki ślubne, których wartość oszacował na kwotę 600 zł i wniósł o ich przyznanie na wyłączną własność wnioskodawcy z uwagi na wartość sentymentalną. Przyznał okoliczność darowania uczestniczce przez jej matkę wkładu mieszkaniowego w wysokości 5.439,36 zł oraz wypłacenia ze wspólnego rachunku bankowego kwoty 8.000 zł, która powinna podlegać rozliczeniu.

Pełnomocnik uczestniczki potrzywał stanowisko uczestniczki wyrażone w odpowiedzi na wniosek i piśmie procesowym. Przyznał wartość samochodu marki S. (...) wskazaną na kwotę 16.500 zł.

(stanowisko pełnomocnika wnioskodawcy - protokół rozprawy k.109-110, nagranie 00:01:43-00:14:56, stanowisko pełnomocnika uczestniczki - protokół rozprawy k.110 i k.111, nagranie 00:14:56-00:19:38, 00:19:48-00:21:06, 00:21:58-00:22:51)

W piśmie z dnia 16 października 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o zobowiązanie uczestniczki do dokonania należnej wnioskodawcy spłaty w terminie miesiąca od daty uprawomocnienia się postanowienia, o

oddalenie wniosku o rozliczenie nakładu z majątku osobistego uczestniczki w postaci spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu, wnosząc jednocześnie o rozliczenie jedynie wkładu w kwocie 5.439,36 zł, otrzymanego przez uczestniczkę w drodze darowizny od jej matki. Pełnomocnik wnioskodawcy wniósł także o oddalenie wniosku o rozliczenie połowy opłat czynszowych za lokal uiszczanych przez uczestniczkę od daty orzeczenia rozwodu oraz wniósł o rozliczenie nakładu z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny w postaci wydatku w kwocie 22.858,49 zł poniesionego przez niego na spłatę pożyczki zaciągniętej na zakup samochodu Skoda F. C..

(pismo przygotowawcze k.116-120)

W piśmie z dnia 30 października 2017 roku pełnomocnik uczestniczki wskazał, że podziałowi w niniejszym postępowaniu nie powinny podlegać obrączki ślubne, gdyż był to prezent, który nie podlega podziałowi i wszedł do majątku odrębnego uczestniczki, zaś żądanie ich zwrotu pozostaje sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Wniósł o oddalenie wniosku o rozliczenie wydatków na spłatę pożyczki zaciągniętej i spłaconej przez wnioskodawcę, wskazując, że wyłącznie T. M. korzystał i nadal korzysta z samochodu osobowego, część pożyczki spłacił jeszcze przed ustaniem małżeństwa, a dodatkowo część kosztów, w postaci odsetek i kosztów procesu w kwocie 2.858,49 zł wygenerował własnym działaniem. Podtrzymał natomiast wniosek o rozłożenie ewentualnej spłaty na raty, jak również dotychczasowe stanowisko w przedmiocie rozliczenia nakładów w postaci spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu oraz połowy opłat czynszowych za okres od daty rozwodu.

(pismo przygotowawcze k.138-139)

W piśmie z dnia 14 grudnia 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o przyznanie na wyłączną własność wnioskodawcy laptopa A., telewizora Samsung oraz samochodu marki S. F. C. oraz o przyznanie pozostałych składników majątku podlegającego podziałowi uczestniczce, z obowiązkiem spłaty na jego rzecz w kwocie 64.134,62 zł.

(pismo przygotowawcze k.143-144)

Ostatecznie wnioskodawczyni i uczestnik doszli do porozumienia i wspólnie uzgodnili wartość rzeczy ruchomych wchodzących w skład majątku wspólnego.

(pismo przygotowawcze pełnomocnika wnioskodawcy k.143-144, pismo przygotowawcze pełnomocnika uczestniczki k.138-139, stanowiska pełnomocników - protokół rozprawy z 8 stycznia 2019 roku k. 247, nagranie 00:06:04 - 00:06:45)

W piśmie z dnia 6 września 2018 roku pełnomocnik uczestniczki wskazał, że z tytułu nakładu uczestniczki z majątku osobistego na majątek wspólny w związku z nakładem na wkład budowlany zgładza do rozliczenia kwotę 92.750,28 zł, stanowiącą 70,91 % aktualnej wartości rynkowej lokalu.

Na rozprawie w dniu 8 stycznia 2019 roku pełnomocnicy wnioskodawcy i uczestniczki podtrzymali swoje dotychczasowe stanowiska. Pełnomocnik uczestniczki rozszerzył żądanie rozliczenia ponoszonych przez uczestniczkę opłat eksploatacyjnych związanych ze zgłoszonym do podziału lokalem mieszkalnym, wnosząc ostatecznie o ich rozliczenie za okres od dnia uprawomocnienia się rozwodu do końca grudnia 2018 roku w łącznej kwocie 17.760 zł. Sprecyzował, że wnosi o rozliczenie nakładu z majątku osobistego uczestniczki na majątek wspólny w postaci wniesionej przez nią części wkładu mieszkaniowego, a nie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu.

(pismo przygotowawcze k.240, stanowiska pełnomocników wnioskodawcy i uczestniczki - protokół rozprawy z 8 stycznia 2019 r. k.247, nagranie 00:03:41- 00:08:41, 00:09:19- 00:11:03, k.252, nagranie 00:56:14-00:58:05)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

I. M. (2) z domu J. i T. M. zawarli związek małżeński w dniu 24 października 1992 roku w Ł..

(dowód: odpis zupełny aktu małżeństwa k. 9)

Wnioskodawczyni i uczestnik nie zawierali umów majątkowych małżeńskich. Nie pozostawali w separacji sądowej. Nie uzyskali orzeczenia sądu o ustanowieniu rozdzielności majątkowej.

(okoliczności bezsporne, także przesłuchanie wnioskodawcy w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k.250, nagranie 00:29:23-00:38:08 w związku z k.111-112, nagranie 00:24:47-00:46:14, przesłuchanie uczestniczki w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k.250-251, nagranie 00:41:45-00:49:34 w związku z k.112-113, nagranie 00:46:23-01:00:37)

Wyrokiem z dnia 14 maja 2015 roku, prawomocnym od 6 czerwca 2015 roku, Sąd Okręgowy w Łodzi rozwiązał małżeństwo T. M. i I. M. (1) przez rozwód.

(dowód: odpis wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie XII C 1994/14 k.10-10v.)

Spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego numer (...), położonego przy ulicy (...) w Ł., przysługiwało matce uczestniczki - T. J. (1). T. J. (1) wypowiedziała członkostwo w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. i umową z dnia 5 maja 1998 roku przeniosła na I. M. (1) równowartość zgromadzonego wkładu mieszkaniowego w wysokości 5.439,36 zł. Pozostałą część zgromadzonego wówczas wkładu mieszkaniowego, na skutek dziedziczenia po zmarłym mężu T. J. (2) J., nabyły ich wspólne córki - E. S. i I. M. (1) po ¹/₂ części każda z nich. Umową z dnia 7 maja 1998 roku E. S. darowała swój udział we wkładzie mieszkaniowym na rzecz (...). W ten sposób I. M. (1) zgromadziła cały wkład mieszkaniowy.

Decyzją Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. z dnia 3 lipca 1998 roku przydzielono I. M. (1), jako członkowi spółdzielni, spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego przy ulicy (...) w Ł..

W dniu 7 marca 2000 roku doszło do przekształcenia spółdzielczego lokatorskiego prawa do tego lokalu we własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego po dokonaniu jednorazowej wpłaty z tytułu uzupełnienia wkładu budowlanego w wysokości 4.463,91 zł, co stanowiło 30 % wymaganego wkładu budowlanego w kwocie 14.879,70 zł. Członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. jest I. M. (1). Dla spółdzielczego własnościowego prawa do przedmiotowego lokalu nie jest prowadzona księga wieczysta.

(dowód: zaświadczenie ze spółdzielni k.11 i k.18, kserokopia umowy darowizny z dnia 5.05.1998 r. k.27-27 v. i k.219-219 v., decyzja o przydziale lokalu mieszkalnego nr (...) k.28-28 v., pismo ze spółdzielni k.29, potwierdzenie wpłaty z tytułu uzupełnienia wkładu budowlanego k. 29v., wyczerpanie wymaganego wkładu budowlanego k.30-30v, zaświadczenie ze spółdzielni k.216, kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego w Łodzi z dnia 11.03.1998 r. k.217, kserokopia zaświadczenia Pierwszego Urzędu Skarbowego Ł. z dnia 19.05.1998 r. k.218, kserokopia umowy darowizny z dnia 7.05.1998 r. k.220, przesłuchanie wnioskodawcy w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k.250, nagranie 00:29:23-00:38:08 w związku z k.111-112, nagranie 00:24:47-00:46:14, przesłuchanie uczestniczki w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k.250-251, nagranie 00:41:45-00:49:34 w związku z k.112-113, nagranie 00:46:23-01:00:37)

Wartość rynkowa spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego numer (...) przy ulicy (...) w Ł., według stanu na dzień 6 czerwca 2015 roku, a cen aktualnych wynosi 145.700 zł.

(dowód: opinia biegłej A. K. wraz z załącznikami k.151-189, pisemna opinia uzupełniająca k.206, aktualizacja operatu szacunkowego k.230-238, ustna opinia uzupełniająca k.248-249, nagranie 00:13:53-00:17:47)

W trakcie trwania małżeństwa T. M. i I. M. (1) nabyli samochód osobowy marki S. F. C. o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2008. Wartość samochodu według stanu na dzień 6 czerwca 2015 roku, a cen aktualnych wynosi 16.500 zł.

(okoliczności bezsporne, także dowód rejestracyjny pojazdu k.12-13, oświadczenia o zgodnie ustalonej wartości pojazdu k.73, k.95-96 i k.111, fotografie pojazdu k.97-104)

Pieniądze na zakup samochodu pochodziły z pożyczki zaciągniętej przez T. M. u siostry I. E. S.. W związku z brakiem spłaty i pogorszeniem relacji pomiędzy małżonkami E. S. wystąpiła przeciwko T. M. z pozwem o zapłatę, co skutkowało wydaniem przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi nakazu zapłaty z dnia 23 lutego 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt II Nc 281/15 zasądzającego od T. M. na rzecz E. S. kwotę 22.858,49 zł wraz kosztami procesu. W dniu 16 marca 2015 roku T. M. i E. S. zawarli ugodę, na mocy której E. S. zgodziła się na odroczenie terminu spłaty kwoty zasądzonej nakazem zapłaty do dnia 9 kwietnia 2015 roku, pod warunkiem nie wniesienia sprzeciwu przez T. M.. Wnioskodawca spłacił całą należność względem E. S. przelewem z rachunku bankowego w dniu 6 kwietnia 2015 roku. Środki na spłatę tej pożyczki pochodziły z pożyczki zaciągniętej przez wnioskodawcę w Międzyzakładowej Pracowniczej Kasie Zapomogowo – Pożyczkowej przy (...) sp. z o.o. Oddział w Ł. w marcu 2015 roku na kwotę 25.200 zł.

(dowód: przesłuchanie wnioskodawcy w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k.250, nagranie 00:29:23-00:38:08 w związku z k.111-112, nagranie 00:24:47-00:46:14, ugoda k.124, oświadczenie (...) sp. z o.o. w Ł. k.122, potwierdzenie przelewu k.123)

W trakcie małżeństwa T. M. i I. M. (1) nabyli także: lodówkę B. (rok produkcji 2012) o wartości 1.400 zł, pralkę E. (rok produkcji 2014) o wartości 950 zł, kuchenkę A. (rok produkcji 2013) o wartości 850 zł, segment o wartości 2.000 zł, stół wraz z sześcioma krzesłami o łącznej wartości 400 zł, wersalkę o wartości 200 zł, fotel o wartości 150 zł, laptop A. (rok produkcji 2010) o wartości 1.000 zł, telewizor Samsung (rok produkcji 2010) o wartości 1.200 zł.

(okoliczności bezsporne, także przesłuchanie wnioskodawcy w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k.250, nagranie 00:29:23-00:38:08 w związku z k.111-112, nagranie 00:24:47-00:46:14, przesłuchanie uczestniczki w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k.250-251, nagranie 00:41:45-00:49:34 w związku z k.112-113, nagranie 00:46:23-01:00:37)

Samochód, laptop oraz telewizor znajdują się w posiadaniu T. M.. Pozostałe rzeczy ruchome znajdują się w mieszkaniu przy ul. (...), gdzie zamieszkuje I. M. (1).

(dowód: przesłuchanie wnioskodawcy w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k.250, nagranie 00:29:23-00:38:08 w związku z k.111-112, nagranie 00:24:47-00:46:14, przesłuchanie uczestniczki w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k.250-251, nagranie 00:41:45-00:49:34 w związku z k.112-113, nagranie 00:46:23-01:00:37)

W dniu 23 października 2014 roku T. M. wypłacił ze wspólnego rachunku bankowego małżonków kwotę 8.000 zł, z której przekazał I. M. (1) kwotę 800 zł. T. M. rozdysonował pozostałe środki w całości, przeznaczając je na najem mieszkania przed rozwodem, kaucję zabezpieczającą umowę najmu oraz talerze i pościel, które musiał kupić.

T. M. wyprowadził się z lokalu mieszkalnego numer (...) przy ul. (...) w Ł. w dniu 28 marca 2015 roku i od tamtego momentu nie ponosi kosztów jego utrzymania.

(dowód: wyciąg z rachunku bankowego k. 31, przesłuchanie wnioskodawcy w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k.250, nagranie 00:29:23-00:38:08 w związku z k.111-112, nagranie 00:24:47-00:46:14, przesłuchanie uczestniczki w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k.250-251, nagranie 00:41:45-00:49:34 w związku z k.112-113, nagranie 00:46:23-01:00:37)

W chwili orzeczenia rozwodu T. M. i I. M. (1) posiadali odrębne rachunki bankowe prowadzone przez (...) Spółkę Akcyjną w W.. Na dzień 6 czerwca 2015 roku stan salda na rachunku bankowym I. M. (1) wynosił 2.664,06 zł, na rachunku bankowym T. M. 1.771,82 zł.

(dowód: przesłuchanie uczestniczki w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k.250-251, nagranie 00:41:45-00:49:34 i 00:51:43-00:52:13 w związku z k.112-113, nagranie 00:46:23-01:00:37, zestawienie operacji bankowych k.254, potwierdzenie salda rachunku k.256)

T. M. pracuje, otrzymuje wynagrodzenie w kwocie około 3.600-3.700 zł netto miesięcznie. Zamieszkuje w najmowanym mieszkaniu. Sam prowadzi gospodarstwo domowe. Z tytułu najmu lokalu i opłat za media ponosi koszty w kwocie około 1.200 zł miesięcznie. Uczestnik nadal posiada klucze do mieszkania numer (...) przy ulicy (...) w Ł., ale nie rozważa możliwości powrotu do zamieszkiwania w nim. Po opuszczeniu lokalu przez wnioskodawcę, I. M. (1) nie wymieniała zamków w drzwiach mieszkania.

(dowód: przesłuchanie wnioskodawcy w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k.250, nagranie 00:29:23-00:38:08 w związku z k.111-112, nagranie 00:24:47-00:46:14, przesłuchanie uczestniczki w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k.250-251, nagranie 00:41:45-00:49:34 w związku z k.112-113, nagranie 00:46:23-01:00:37, umowa najmu k.125-126, aneks do umowy najmu k.127)

I. M. (1) pracuje, otrzymuje wynagrodzenie za pracę w kwocie 1.900 zł netto miesięcznie. Sama prowadzi gospodarstwo domowe.

Od momentu rozwiązania małżeństwa uczestniczka ponosi sama koszty opłat za mieszkanie wraz z opłatami za centralne ogrzewanie, wywóz śmieci i wodę. W okresie od stycznia 2018 roku do grudnia 2018 roku I. M. (1) dokonała z tego tytułu następujących wpłat:

- w dniu 8 stycznia 2018 roku w kwocie 427,96 zł,
- w dniu 12 lutego 2018 roku w kwocie 427,96 zł,
- w dniu 3 marca 2018 roku w kwocie 51,37 zł,
- w dniu 9 kwietnia 2018 roku w kwocie 421,37 zł,
- w dniu 11 maja 2018 roku w kwocie 421,28 zł,
- w dniu 7 czerwca 2018 roku w kwocie 421,28 zł,
- w dniu 9 lipca 2018 roku w kwocie 424,18 zł,
- w dniu 6 sierpnia 2018 roku w kwocie 424,18 zł,
- w dniu 4 września 2018 roku w kwocie 424,18 zł.

Uczestniczka leczy się na tarczycę i cholesterol, ponosząc wydatki na leki w kwocie 50 zł miesięcznie. Uczestniczka nie posiada żadnych oszczędności. W przypadku konieczności spłaty wnioskodawcy będzie musiała zaciągnąć kredyt. Nie może w takim wypadku liczyć na finansową pomoc bliskich. Uczestniczka nie wie, jaką ma zdolność kredytową. Obecnie I. M. (1) ma udzielony kredyt odnawialny w rachunku bankowym z limitem 8.100 zł, w całości wykorzystanym. Uczestniczka gromadzi pieniądze na spłatę zadłużenia w rachunku bankowym.

(dowód: przesłuchanie uczestniczki w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k.250-251, nagranie 00:41:45-00:49:34 w związku z k.112-113, nagranie 00:46:23-01:00:37, kserokopie dowodów wpłat k.241-245)

Dokonując ustaleń faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia Sąd pominął opinię biegłego z zakres wyceny pojazdów (k.76-97), uznając ją za nieprzydatną dla ustalenia istotnych okoliczności sprawy. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż pomimo zlecenia biegłemu w postanowieniu dowodowym oględzin pojazdu, biegły dokonał wyceny samochodu Skoda F. C. nie dokonawszy uprzednio jego oględzin, bazując wyłącznie na danych wynikających z akt sprawy. Ponadto, biegły sporządził opinię nie udzielając odpowiedzi na pytanie Sądu zawarte w tezie dowodowej.

Albowiem, biegły wycenił osobno wartość pojazdu na dzień ustania małżeństwa i na dzień wydania opinii, zamiast ustalić wartość pojazdu według stanu na dzień 6 czerwca 2015 roku, a cen aktualnych, a tylko ta wartość byłaby istotna z perspektywy niniejszego postępowania. W tym stanie rzeczy, biorąc pod uwagę zgodne stanowiska stron, co do wartości samochodu, niewielką różnicę pomiędzy tą wartością, a wyceną dokonaną przez biegłego oraz mając na uwadze zasady ekonomiki procesowej i dążąc do minimalizacji kosztów postępowania Sąd zaniechał dopuszczania dowodu z uzupełniającej opinii biegłego do spraw wyceny pojazdów, poprzestając na wartości zgodnie ustalonej przez wnioskodawcę i uczestniczkę.

Sąd uznał opinie biegłej z zakresu szacunku nieruchomości A. K., wraz z opiniami uzupełniającymi i aktualizacją operatu szacunkowego za pełnowartościowe źródła informacji specjalnych. Biegła udzieliła odpowiedzi na pytania Sądu zawarte w tezach dowodowych, które wyczerpująco i logicznie uzasadniła. Opinia biegłej w ostatecznym kształcie nie była kwestionowana przez wnioskodawcę ani uczestniczkę, reprezentowanych przez zawodowych pełnomocników (pismo pełnomocnika uczestniczki k.210, pismo pełnomocnika wnioskodawcy k.212), a konieczność złożenia przez biegłą ustnej opinii uzupełniającej wiązała się z upływem 1 roku od wydania opinii i koniecznością ustalenia czy dokonana przez biegłą wycena zachowała aktualność. Nadto, po wydaniu ustnej opinii uzupełniającej i aktualizacji operatu szacunkowego wnioskodawca ani uczestniczka nie kwestionowali wyceny spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego numer (...) przy ulicy (...) w Ł. (stanowiska pełnomocników wnioskodawcy i uczestniczki – protokół rozprawy z dnia 8 stycznia 2019 roku k.249, nagranie 00:17:47 - 00:18:14)

Ustalając stan faktyczny stanowiący podstawę orzekania, Sąd pominął nieczytelne kserokopie dowodów wpłaty k.44 i k.44 v. Sposób wykonania kserokopii uniemożliwia zapoznanie się z ich treścią i ustalenie, czy mają one znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Na rozprawie w dniu 12 września 2017 roku Sąd oddalił wniosek pełnomocnika uczestniczki o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego do spraw wyceny nieruchomości na okoliczność wartości spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu przed przekształceniem go w spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, jako pozostający bez znaczenia dla rozstrzygnięcia, w tym ustalenia aktualnej wartości nakładu dokonanego przez uczestniczkę na wkład budowlany, natomiast generujący dodatkowe zbędne koszty postępowania. Z tych samych przyczyn na rozprawie w dniu 8 stycznia 2019 roku Sąd oddalił wniosek pełnomocnika wnioskodawcy o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego do spraw wyceny nieruchomości na okoliczności wskazane w piśmie z dnia 4 grudnia 2018 roku. Wniosek pełnomocnika wnioskodawcy po pierwsze zmierzał do porównywania wartości różnej kategorii – wkładu mieszkaniowego do wartości rynkowej spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, a po drugie do ustalenia tak wyliczonej wartości nakładu na dzień przekształcenia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego w prawo spółdzielcze własnościowe, a nie na dzień orzekania. W rezultacie, pozostawał bez znaczenia dla rozstrzygnięcia. Na temat kwestii ustalania aktualnej wartości nakładu uczestniczki z majątku osobistego na majątek wspólny w postaci wkładu budowlanego będzie mowa szerzej w toku rozważań prawnych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie ustrój wspólności majątkowej powstał pomiędzy T. M. i I. M. (1) w dniu 24 października 1992 roku, kiedy to strony zawarły związek małżeński, a ustał w dniu 6 czerwca 2015 roku, tj. z chwilą uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 maja 2015 roku rozwiązującego małżeństwo przez rozwód.

W niniejszej sprawie znajdowały zastosowanie przepisy kodeksu rodzinnego i opiekuńczego dotyczące składu majątku wspólnego i majątku osobistego w brzmieniu po nowelizacji ustawą z dnia 17 czerwca 2004 roku o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 162, poz. 1691), która weszła w życie z dniem 20 stycznia 2005 roku. Zgodnie bowiem z art. 5 ust. 1 owej ustawy, przepisy ustawy stosuje się do stosunków w niej unormowanych, chociażby powstały przed jej wejściem w życie. Jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy stosunki majątkowe małżonków podlegały wspólności ustawowej, składniki majątków istniejące w tym dniu zalicza się do majątku wspólnego albo do majątków osobistych, stosownie do przepisów ustawy.

W myśl art. 31 § 1 k.r.o., w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 17 czerwca 2004 roku, z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków. W świetle § 2 art. 31 k.r.o., do majątku wspólnego należą w szczególności: pobrane wynagrodzenie za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej każdego z małżonków, dochody z majątku wspólnego, jak również z majątku osobistego każdego z małżonków, środki zgromadzone na rachunku otwartego lub pracowniczego funduszu emerytalnego każdego z małżonków, kwoty składek zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych.

Natomiast, jak wynika z art. 33 k.r.o., do majątku osobistego każdego z małżonków należą przedmioty i prawa enumeratywnie w nim wymienione.

Rozwiązanie małżeństwa przez rozwód skutkuje ustaniem wspólności majątkowej. Od tej chwili do majątku, który był objęty wspólnością ustawową, zgodnie z art. 46 k.r.o., stanowiącym, że w sprawach nieunormowanych w artykułach poprzedzających od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku. Także przepis art. 567 § 3 k.p.c. stanowi, iż do podziału majątku objętego wspólnością ustawową w kwestiach nie unormowanych stosuje się przepisy o dziale spadku od art. 680 do art. 689 k.p.c. Te ostatnie zaś (art. 688 k.p.c.) odsyłają do odpowiedniego stosowania przepisów o zniesieniu współwłasności.

W świetle art. 210 k.c., każdy ze współwłaścicieli może żądać zniesienia współwłasności.

Jak wynika z powołanych powyżej przepisów normujących postępowanie o podział majątku wspólnego, w postępowaniu tym Sąd w pierwszej kolejności ustala skład i wartość majątku wspólnego. W tym zakresie, Sąd zobligowany jest do działania z urzędu (art. 684 w związku z art. 567 § 3 k.p.c.).

Zgodnie z art. 43 § 1 k.r.o., oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym.

Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą Sąd ustalił skład i stan majątku wspólnego na dzień ustania wspólności ustawowej małżeńskiej, zaś według cen obowiązujących w chwili orzekania (tak np. Sąd Najwyższy w uchwale pełnego składu Izby Cywilnej z dnia 15 grudnia 1969 roku, III CZP 12/69, OSNCP 1970, poz. 39). Wartość przedmiotu zniesienia współwłasności ustala się na poziomie cen rynkowych (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 30 grudnia 1975 roku, III CRN 349/75). Dopuszczalne jest przy tym oparcie się na zgodnych oświadczeniach uczestników w zakresie wartości składników majątku, jeśli nie budzą one wątpliwości, co zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2001 roku, V CKN 482/00, opubl. Lex 52640).

Skład majątku wspólnego byłych małżonków M. nie był w zasadzie sporny, podobnie jak jego wartość. Strony uzgodniły wartość wszelkich zgłoszonych do podziału ruchomości, a dokonana przez wnioskodawcę i uczestniczkę wycena nie budziła wątpliwości Sądu. W zakresie wartości własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego numer (...), położonego przy ulicy (...) w Ł., Sąd oparł się na opinii biegłej A. K., której ostatecznie, po uzupełnieniu i aktualizacji, wnioskodawca ani uczestniczka postępowania nie kwestionowali. Natomiast, ilość środków zgromadzonych na rachunkach bankowych ustalono na podstawie złożonych do akt sprawy dokumentów o stanie salda.

Przepis art. 211 k.c., zgodnie z którym każdy ze współwłaścicieli może żądać, ażeby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej, chyba że podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo że pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości, reguluje podstawowy sposób zniesienia współwłasności poprzez tak zwany podział rzeczy naturze. Gdyby jednak rzecz nie dała się podzielić, może być przyznana jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych albo sprzedana (art. 212 k.c.).

W przedmiotowej sprawie podział fizyczny poszczególnych składników majątku wspólnego nie wchodził w grę. Sąd dokonał zatem podziału majątku wspólnego w ten sposób, że przyznał poszczególne składniki tego majątku wnioskodawcy i uczestniczce, orzekając jednocześnie o obowiązku dopłaty.

Na zgodny wniosek stron Sąd przyznał uczestniczce spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...), położonego w Ł. przy ul. (...) o wartości 145.700 zł oraz segment o wartości 2.000 zł, stół wraz z krzesłami o wartości 400 zł i wersalkę o wartości 200 zł. Zgodnie z wnioskiem wnioskodawcy Sąd przyznał natomiast na jego wyłączną własność samochód osobowy marki S. F. C. o wartości 16.500 zł oraz telewizor o wartości 1.200 zł i laptop o wartości 1.000 zł. Pozostałe składniki majątku ruchomego, tj. lodówkę o wartości 1.400 zł, pralkę o wartości 950 zł, kuchnię gazową o wartości 850 zł i fotel o wartości 150 zł, Sąd przyznał uczestniczce pomimo braku stosownego wniosku z jej strony, mając na względzie przede wszystkim aktualny stan posiadania tychże składników oraz ich użyteczność, pozostającą w bezpośrednim związku z mieszkaniem, co do którego tytuł prawny został przyznany właśnie uczestniczce. Ponadto, Sąd przyznał każdemu z byłych małżonków środki na rachunku bankowym prowadzonym na jego rzecz.

Jednocześnie, Sąd nie uwzględnił zgłoszonych do podziału przez pełnomocnika wnioskodawcy obrączek ślubnych wycenianych przez niego na kwotę 600 zł. Nabycie prawa własności biżuterii ze względu na stosunki faktyczne charakteryzujące konkretną rodzinę może być uznane bądź to za przejaw „zaspokajania osobistych potrzeb” jednego z małżonków, co sprawi, iż prawo to wejdzie do majątku osobistego, bądź też za przejaw lokaty kapitału, rodzaj inwestycji - wówczas składnik ten wszedłby do majątku wspólnego. W realiach niniejszej sprawy obrączki ślubne nie stanowiły lokaty kapitału, ich nabycie nie miało charakteru inwestycyjnego. Obrączki stanowiły świadectwo łączącej niegdyś małżonków więzi uczuciowej. Z uwagi na taki charakter obrączek ślubnych wnioskodawcy i uczestniczki uznać należy, że wchodzi one zgodnie z art. 33 pkt 4 k.r.o.. w skład majątków osobistych każdego z małżonków, a jako takie nie podlegają podziałowi w ramach niniejszego postępowania. W konsekwencji, zbędne było ustalanie ich wartości.

Łączna wartość majątku podlegającego podziałowi wynosi 174.786,59 zł.

I. M. (1) i T. M. mają równe udziały w majątku wspólnym, zgodnie z niekwestionowaną w toku postępowania zasadą wyrażoną w art.43 § 1 k.r.o. Wartość udziału każdego z byłych małżonków w majątku wspólnym opiewa zatem na kwotę 87.393,295 zł.

Zgodnie z art. 45 § 1 k.r.o. każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności. Jak wynika z § 2 powołanego przepisu, zwrotu dokonuje się przy podziale majątku wspólnego, jednakże sąd może nakazać wcześniejszy zwrot, jeżeli wymaga tego dobro rodziny. Przepis art.45 k.r.o. reguluje rozliczenia z tytułu wydatków i nakładów poczynionych w czasie trwania wspólności ustawowej. Nie reguluje natomiast rozliczeń pomiędzy małżonkami wydatków i nakładów poczynionych z majątków osobistych na majątek wspólny w czasie od ustania wspólności ustawowej do momentu podziału majątku, których podstawę materialnoprawną stanowią odpowiednio zastosowane przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych, w tym art. 207 k.c.

Pełnomocnik uczestniczki na rozprawie w dniu 8 stycznia 2019 roku sprecyzował, że wnosi o rozliczenie nakładu z majątku osobistego uczestniczki na majątek wspólny w postaci zgromadzonego wkładu mieszkaniowego. Wniosek ten zasługiwał na uwzględnienie. Na wstępie zauważenia wymaga, iż choć spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego przyznano wprost jedynie uczestniczce, to jednak zgodnie z art. 215 § 2 zd. 1 ustawy z dnia 16 września 1982 roku prawo spółdzielcze (Dz. U. 1995, Nr 54, poz. 288) w brzmieniu obowiązującym do 21 lipca 2001 roku, spółdzielcze prawo do lokalu przydzielonego obojgu małżonkom lub jednemu z nich w czasie trwania małżeństwa dla zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych rodziny należy wspólnie do obojga małżonków bez względu na istniejące między nimi stosunki majątkowe. W konsekwencji, w niniejszej sprawie spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu

mieszkalnego numer (...) przy ul. (...) w Ł. wchodziło w skład majątku wspólnego małżonków, a nie w skład majątku odrębnego uczestniczki.

Natomiast, w doktrynie i orzecznictwie od dawna wskazuje się na możliwość i zasady rozliczenia, jako nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny małżonków, wkładu mieszkaniowego zgromadzonego w spółdzielni, który posłużył następnie na przekształcenie lokatorskiego spółdzielczego prawa do lokalu we własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu. Nakład, który w chwili oczekiwania na przekształcenie we spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego uczyniony był, jako wpłata na wkład budowlany bądź na skutek zaliczenia uiszczonego wcześniej przez małżonka wkładu mieszkaniowego lub jego części, z chwilą tego przekształcenia staje się w istocie nakładem na spółdzielcze prawo do lokalu i zawiera się w wartości tego prawa, jako jego proporcjonalna część.

Zgodnie z ugruntowanym i jednolitym stanowiskiem Sądu Najwyższego, które Sąd Rejonowy w pełni podziela, wartość nakładu z majątku odrębnego jednego z małżonków na ich majątek wspólny, polegającego na wpłacie dokonanej przez tego małżonka na wkład mieszkaniowy związany ze spółdzielczym prawem do lokalu, odpowiada w chwili podziału tego majątku takiej części wartości spółdzielczego prawa do lokalu, jaką część stanowiła ta wpłata w stosunku do całego wkładu mieszkaniowego wpłaconego przez małżonków, od zgromadzenia, którego uzależniony był przydział mieszkania. Zasadę tę przyjęto także w judykaturze Sądu Najwyższego i sądów powszechnych przy ustaleniu nakładu na wkład budowlany, wskazując, że wartość nakładu z majątku odrębnego jednego z małżonków na ich majątek wspólny, polegającego na wpłacie dokonanej przez tego małżonka na wkład budowlany związany ze spółdzielczym prawem do lokalu, odpowiada w chwili podziału tego majątku takiej części wartości spółdzielczego prawa do lokalu, jaką część stanowiła ta wpłata w stosunku do całego wkładu wpłaconego przez małżonków, od którego zgromadzenia uzależniony był przydział mieszkania (tak między innymi Sąd Najwyższy w uchwale z dnia z dnia 5 października 1990 roku, opubl. Legalis, postanowieniu z dnia 8 września 2017 roku, II CSK 178/18, opubl. Legalis, postanowieniu z dnia 26 stycznia 2011 roku, II CSK 329/10, opubl. Legalis, postanowieniu z dnia 13 marca 2015 roku, III CSK 335/13, opubl. Legalis, Sąd Okręgowy w Łodzi w postanowieniu z dnia 31 stycznia 2017 roku, III Ca 1370/16, opubl. Legalis, Krystyna Skiepmo „Komentarz do spraw o podział majątku wspólnego małżonków.” Warszawa 2015 rok).

Wbrew twierdzeniom pełnomocnika wnioskodawcy, zawartym w piśmie z dnia 4 grudnia 2018 roku, opartym na wyjętym z kontekstu fragmencie uzasadnienia, wskazany powyżej sposób ustalania aktualnej wartości nakładu z majątku osobistego jednego z małżonków na wkład budowlany został także zaaprobowany przez Sąd Okręgowy w Olsztynie w postanowieniu z dnia 5 listopada 2015 roku, wydanym w sprawie o sygnaturze akt IX Ca 565/15.

Albowiem, jak podkreśla się we wskazanych orzeczeniach, aby ustalić aktualną wartość owego nakładu, podlegającą rozliczeniu w postępowaniu o podział majątku, trzeba porównać nakład finansowy pochodzący z majątku osobistego małżonka do kwoty całego wkładu, a więc kwoty jaką musieli dysponować małżonkowie w postaci wkładu mieszkaniowego lub budowlanego, aby uzyskać spółdzielcze prawo do lokalu.

Przyjęcie odmiennego poglądu, zgodnie z którym małżonkowi dokonującemu nakładu z majątku osobistego w postaci wkładu mieszkaniowego przysługuje jedynie zwrot wartości nominalnej wkładu prowadziłby do rażącej dysproporcji i nieuprawnionego uprzywilejowania środków wpłaconych na uzupełnienie tego wkładu mieszkaniowego, pochodzących w realiach z niniejszej sprawy z majątku wspólnego. W takiej bowiem sytuacji uzupełnienie wkładu budowlanego, niezbędne w celu przekształcenia spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego, choć stanowiłoby mniejszą część ogólnej wartości wymaganego wkładu budowlanego, to w odniesieniu do wartości tego prawa z daty podziału odpowiadałoby za ponad 90 % jego wartości. Koncepcję tę, jako rażąco krzywdzącą dla uczestniczki, której nakład z majątku osobistego w postaci zaliczonego na wkład budowlany wkładu mieszkaniowego, który w chwili dokonania przekształcenia odpowiadał 70 % wymaganego wkładu budowlanego, należy jednoznacznie odrzucić.

Jednocześnie, w świetle przepisu art.33 pkt 2 k.r.o., nie budzi wątpliwości, że wkład mieszkaniowy uiszczony przez I. M. (1) w celu uzyskania przez wnioskodawcę i uczestniczkę spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu wchodził w

skład majątku osobistego I. M. (1). Albowiem, uczestniczka zgromadziła ów wkład w drodze dziedziczenia po swoim ojcu oraz darowizny od swojej matki i siostry.

Wniesiony przez I. M. (1) w związku z przydziałem spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego wkład mieszkaniowy został następnie zaliczony na poczet wkładu budowlanego, którego wniesienie było niezbędne w celu przekształcenia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego w spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu.

Jak wynika z pisma Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. z dnia 19 lutego 2000 roku, dotyczącego warunków przekształcenia prawa do lokalu przy ul. (...) w Ł. w spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, wymagany w związku z owym przekształceniem wkładu budowlany wynosił 14.879,70 zł. Na poczet owego wkładu zaliczono wkład mieszkaniowy w kwocie 10.415,79 zł, co stanowiło 70 % wymaganego wkładu budowlanego.

W świetle powołanej powyżej ugruntowanej linii orzecznictwa, proporcja wkładu wniesionego przez uczestniczkę, odpowiadającego w niniejszej sprawie wkładowi mieszkaniowemu w ustalonej na dzień przekształcenia kwocie 10.415,79 zł, do wysokości całego wymaganego w owej dacie wkładu budowlanego w kwocie 14.879,70 zł wyznacza wysokość nakładu uczestniczki, która wynosi 70% (10.415,79 zł: 14.879,70 zł= 0,7, 0,7 x 100% = 70%). Tak ustalony procent należy odnieść do aktualnej wartości rynkowej spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego. W konsekwencji, aktualna wartość nakładu uczestniczki z tytułu wkładu mieszkaniowego zaliczonego na poczet wkładu budowlanego podlegająca rozliczeniu w ramach podziału majątku wspólnego, wynosi 101.990 zł (145.700 zł x 70%).

Ponadto, rozliczeniu w ramach niniejszego postępowania podlegały środki pieniężne pobrane przez wnioskodawcę ze wspólnego rachunku bankowego byłych małżonków i zużyte na jego prywatne potrzeby. W judykaturze prezentowany jest pogląd, zgodnie z którym jeśli ulokowane na rachunku bankowym środki stanowiące składnik majątku wspólnego zostały przeznaczone na własne obiektywnie usprawiedliwione potrzeby związane z utrzymaniem jednego z małżonków, choćby zużycie tych składników w czasie trwania wspólności ustawowej nastąpiło bez zgodny drugiego współmałżonka, brak jest podstaw do konstruowania odpowiedzialności odszkodowawczej pomiędzy małżonkami (tak między innymi Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 2 października 2008 roku, II CSK 203/08, Lex 4144611). Natomiast, w przypadku, gdy środki te zostaną wydatkowane w sposób nieusprawiedliwiony, drugiemu małżonkowi należy się zwrot połowy tych środków wydatkowanych w sposób nieuzasadniony. Roszczenie to należy traktować podobnie jak roszczenie z tytułu zwrotu wydatków z majątku wspólnego na majątek osobisty, a jego podstawę stanowi art.415 k.c. Zaś, ciężar wykazania usprawiedliwionego charakteru potrzeb, spoczywa na małżonku, który wydatkował owe środki (tak między innymi Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19 czerwca 2009 roku, V CSK 485/08, Lex 537040, Krystyna Skiepmo „Komentarz do spraw o podział majątku wspólnego małżonków.” Warszawa 2015 rok). Wprawdzie wnioskodawca w trakcie przesłuchania podał, że środki te zużył na zaspokojenie swoich potrzeb mieszkaniowych po wyprowadzce ze wspólnego mieszkania, to jednak wskazania wymaga, że była to jego dobrowolna decyzja, niepodyktowana obiektywnymi okolicznościami w sprawie ani bieżącą potrzebą. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby uczestniczka utrudniała czy uniemożliwiała wnioskodawcy korzystanie ze wspólnego mieszkania. T. M. i I. M. (1) przedstawiają w tym zakresie dwie odmienne, wykluczające się wersje, z których żadna nie została wykazana innymi dowodami. Wnioskodawca w dalszym ciągu posiada klucze do mieszkania, zaś uczestniczka nie wymieniała zamków w drzwiach. W rezultacie przyjęć należy, że wnioskodawca sam doprowadził do wygenerowania dodatkowych kosztów, które w żaden sposób nie mogą zostać uznane za obiektywnie usprawiedliwione w kontekście konieczności zapewnienia utrzymania i zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych wnioskodawcy. W toku niniejszego postępowania bezsporne było, iż wnioskodawca pobrał w ten sposób bez wiedzy i zgody uczestniczki kwotę 8.000 zł, z której 800 zł przekazał uczestniczce. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, na jaki cel kwota ta została przeznaczona przez uczestniczkę. Wnioskodawczyni i uczestnik nie prowadzili już wówczas wspólnego gospodarstwa domowego. Pozostawali w separacji faktycznej. Syn stron nie prowadził wspólnego gospodarstwa domowego z matką. Jak wskazuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, obowiązek przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny (art. 27 k.r.o.) ustaje w wypadku separacji faktycznej małżonków bezdzietnych bądź małżonków, których dzieci wskutek

usamodzielnienia się nie pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie rodzinnym (tak między innymi Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 maja 1999 roku, III CKN 153/99, Legalis, w wyroku z dnia 28 stycznia 1998 roku, II CKN 585/97, OSP 1999 rok, Nr 2, poz. 29, z glosą aprobującą T. Smyczyńskiego, OSP 1999 rok, nr 2, poz. 29). W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, należało przyjąć, iż kwota 8.000 zł wypłacona przez wnioskodawcę winna przypaść w częściach równych wnioskodawcy i uczestniczce. I. M. (1) otrzymała z tej kwoty jedynie 800 zł, a zatem T. M. winien zwrócić na jej rzecz kwotę 3.200 zł (4.000 zł - 800 zł = 3.200 zł).

Nie zasługiwały natomiast na uwzględnienie wnioski uczestniczki o rozliczenie opłat czynszowych poniesionych przez nią na utrzymanie wspólnego mieszkania od daty uprawomocnienia się wyroku rozwodowego do grudnia 2018 roku oraz wnioskodawcy o rozliczenie spłaty pożyczki zaciągniętej przez niego na zakup samochodu, względnie pożyczki zaciągniętej u pracodawcy na spłatę poprzedniej pożyczki.

Odnosząc się do żądania uczestniczki wskazać należy, iż poza sporem pozostawała okoliczność, że wnioskodawca od daty rozvodu nie ponosił kosztów utrzymania lokalu mieszkalnego numer (...) przy ul. (...) w Ł., wobec czego ciężar ich uregulowania spoczywał na uczestniczce. Podnieść jednakże należy również, że skoro wydatki te zostały poniesione już po ustaniu małżeństwa, to ewentualną podstawę rozliczeń w tym zakresie stanowić będzie nie art. 45 § 1 k.r.o., lecz art. 207 k.c. w myśl którego wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną współwłaściciele ponoszą odpowiednio w stosunku do wielkości swoich udziałów. Jednocześnie, skoro wnioskodawca nie zamieszkuje w lokalu numer (...) przy ul. (...) w Ł., a jedyną osobą z niego korzystającą jest uczestniczka, to do kosztów utrzymania lokalu mieszkalnego obciążających wnioskodawcę w zaliczyć można jedynie te wydatki poniesione przez uczestniczkę, które są niezbędne w celu utrzymania substancji rzeczy wspólnej i zachowania jej w stanie niepogorszonym, oraz te, które nie są bezpośrednio związane wyłącznie z faktem zamieszkiwania w mieszkaniu konkretnych osób.

Zgodnie z ogólną zasadą ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 k.c., ciężar udowodnienia zgłoszonych do rozliczenia przez I. M. (1) wydatków spoczywał na uczestniczce reprezentowanej przez fachowego pełnomocnika. Z przedłożonych przez uczestniczkę do akt sprawy kserokopii dowodów wpłat opłat za lokal wynika wysokość wpłat dokonanych przez uczestniczkę w okresie od stycznia 2018 roku do września 2018 roku. Brak jest dowodów wpłat za okres wcześniejszy. Nie złożono także żadnego zaświadczenia ze Spółdzielni Mieszkaniowej, z którego wynikałoby, jakie kwoty z tytułu opłat za lokal zostały uiszczone przez uczestniczkę po rozwodzie. Nie wykazano także, jakich kosztów dotyczą złożone dowody wpłat – czy tylko należności za kolejne miesiące, czy też zadłużenia wygenerowanego w poprzednich okresach. Wprawdzie, powyższe dowody wpłat wskazują kolejne miesiące od stycznia do września 2018 roku, jako tytuł wpłat, jednakże brak materiału dowodowego uniemożliwia weryfikację tej okoliczności. W aktach sprawy brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących na wysokość opłat do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. za lokal w okresie od uprawomocnienia się wyroku rozwodowego do końca 2018 roku oraz składniki owych opłat. Uniemożliwia to ustalenie, w jakiej części kwoty te pokrywały opłaty należne Spółdzielni niezależnie od liczby osób zamieszkujących w mieszkaniu, a w jakim opłaty np. za wodę, prąd, gaz, czy wywóz śmieci, których wysokość jest bezpośrednio uzależniona od ilości domowników. Sama uczestniczka w toku przesłuchania wskazała jedynie, że opłaty za lokal w kwocie około 420 zł obejmują czynsz za mieszkanie wraz z opłatami za centralne ogrzewanie, wywóz śmieci i wodę. Nie wyodrębniła jednak konkretnych składników tej opłaty wraz z odpowiadającymi im kwotami. W tym stanie rzeczy, przedstawione przez uczestniczkę dowody były niewystarczające do ustalenia, w jakiej wysokości uczestniczka rzeczywiście poniosła opłaty za lokal w okresie od uprawomocnienia się wyroku rozwodowego do końca grudnia 2018 roku oraz jaka część owych poniesionych opłat jest niezależna od ilości osób zamieszkujących lokal. W konsekwencji, roszczenie uczestniczki z tego tytułu, jako nieudowodnione, co do wysokości, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Z podobnych względów Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika wnioskodawcy o rozliczenie spłaty zaciągniętej przez niego pożyczki. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż pożyczka zaciągnięta przez T. M. u siostry uczestniczki E. S. przeznaczona została na zakup samochodu, a więc na zaspokojenie potrzeb rodziny, co rodziło solidarną odpowiedzialność małżonków za dług wynikający z powyższej czynności prawnej z mocy art. 30 § 1 k.r.o. Pożyczka ta została spłacona przez T. M. w dniu 6 kwietnia 2015 roku, a zatem przed ustaniem wspólności majątkowej. Jej spłata nie stanowi zatem nakładu z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny. Albowiem, środki na spłatę tej pożyczki pochodziły z pożyczki zaciągniętej przez wnioskodawcę w Międzyzakładowej Pracowniczej Kasie

Zapomogowo – Pożyczkowej przy (...) sp. z o.o. Oddział w Ł. w marcu 2015 roku. Środki uzyskane w ten sposób weszły zatem do majątku wspólnego T. M. i I. M. (1) zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art.31 § 1 zd.1 k.r.o. Także za spłatę pożyczki zaciągniętej przez wnioskodawcę w Kasie Zapomogowo – Pożyczkowej w marcu 2015 roku małżonkowie M. byli odpowiedzialni solidarnie. Jednakże, rozliczeniu z uczestniczką nie podlegają te raty pożyczki, które zostały spłacone przed 6 czerwca 2015 roku. Natomiast, w związku z solidarną odpowiedzialnością małżonków za wspólny dług, ewentualnemu rozliczeniu w drodze regresu wobec uczestniczki mogła podlegać część pożyczki zaciągniętej w Międzyzakładowej Pracowniczej Kasie Zapomogowo – Pożyczkowej spłacona przez wnioskodawcę już po ustaniu wspólności majątkowej. Jednakże, wnioskodawca, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, nie sprostował ciężarowi dowodu i nie wykazał, jakie konkretnie kwoty i w jakich terminach uiszczył na poczet spłaty przedmiotowej pożyczki po tej dacie. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do ustalenia, jaka część pożyczki została spłacona po ustaniu wspólności majątkowej. W tym stanie rzeczy roszczenie wnioskodawcy, nie mogło zostać uwzględnione, jako nieudowodnione co do wysokości.

Kończąc kwestię rozliczenia nakładów należało ustalić wartość udziałów byłych małżonków w majątku wspólnym z uwzględnieniem wartości tych nakładów, które podlegały rozliczeniu. Wartość majątku wspólnego wynosi 174.786,59 zł. Wartość udziału każdego z byłych małżonków w majątku wspólnym opiewa na kwotę 87.393,295 zł. Wartość udziału pomniejszonego o połowę nakładu z majątku osobistego uczestniczki (gdyż uczestniczka zachowała swoją część nakładu wraz z przyznanym jej lokalem) wynosi zatem 36.398,295 zł ($87.393,295 \text{ zł} - 101.990 \text{ zł} : 2 = 87.393,295 \text{ zł} - 50.995 = 36.398,295 \text{ zł}$) i stanowi wartość, jaką każdy z byłych małżonków powinien uzyskać na skutek podziału składników majątku wspólnego (tak również Krystyna Skiepmo „Komentarz do spraw o podział majątku wspólnego małżonków.” Warszawa 2015 rok). T. M. otrzymał składniki majątku wspólnego o łącznej wartości 20.471,82 zł, dodatkowo obciąża go jednak obowiązek zwrotu na rzecz uczestniczki kwoty 3.200 zł z tytułu środków pobranych z rachunku bankowego. W konsekwencji, dopłata należna wnioskodawcy od uczestniczki tytułem wyrównania wartości udziałów i rozliczenia nakładów wynosi 12.726,475 zł ($36.398,295 \text{ zł} - 20.471,82 \text{ zł} - 3.200 \text{ zł}$).

W oparciu o art. 212 § 3 k.c., Sąd oznaczył termin, w ciągu którego uczestniczka winna uiszczyć należną wnioskodawcy dopłatę, rozkładając należność na stosowne raty. Jak wynika z przepisu art.212 § 3 zd.2 k.p.c., w razie rozłożenia dopłat i spłat na raty terminy ich uiszczenia nie mogą łącznie przekraczać lat dziesięciu. Powołany przepis stanowi samodzielną podstawę rozłożenia na raty spłat lub dopłat w postępowaniu działowym. W tym zakresie nie znajduje zastosowania ogólniejszy przepis art.320 k.p.c., który może jednak stanowić podstawę rozłożenia na raty innych świadczeń zasądzanych w takim postępowaniu (tak również Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 24 stycznia 2013 roku, V CSK 79/12, opubl. Legalis, „Kodeks cywilny. Komentarz.” pod red. Edwarda Gniewka). Jednakże, przepis art.212 § 3 zd.2 k.p.c., podobnie jak art.320 k.p.c., który pomimo miejsca jego ulokowania jest także normą z zakresu prawa materialnego, ma na celu uczynienie realnym zasądzonej przez Sąd spłaty czy dopłaty przy uwzględnieniu sytuacji ekonomicznej, finansowej, rodzinnej zobowiązanego do niej uczestnika postępowania. W konsekwencji, na jego gruncie zachowują w pewnym zakresie aktualność poglądy doktryny i orzecznictwa dotyczące zastosowania art.320 k.p.c., które z jednej strony wskazują na konieczność uwzględnienia okoliczności leżących po stronie pozwanego - dłużnika, takich jak jego sytuacja majątkowa, finansowa, rodzinna, które czynią nierealnym spełnienie przez niego od razu i w pełnej wysokości zasądzonego świadczenia, a jednocześnie pozwalają na zaspokojenie wierzyciela w rozsądnym terminie w przypadku rozłożenia świadczenia na raty („Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz.” Tom I, pod red. prof. dr hab. Kazimierza Piaseckiego, 2010 rok, Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 27 kwietnia 2016 roku, I ACa 72/16, Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 22 października 2015 roku, I ACa 487/15). Z drugiej zaś, podkreślają, iż ochrona, jaką zapewnia dłużnikowi art. 320 k.p.c., nie może jednak być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu wierzyciela oraz że zastosowanie przepisu art.320 k.p.c. winno następować z dużą ostrożnością i być oparte na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 16 kwietnia 2014 roku, I ACa 120/14; wyrok Sądu Najwyższego z 3 kwietnia 2014 roku, V CSK 302/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 27 kwietnia 2016 roku, I ACa 72/16, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 22 października 2015 roku, I ACa 487/15, Andrzej Zieliński „Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I”

Warszawa 2006 rok, P. Telenga w pracy zbiorowej pod red. A. Jakubeckiego „Komentarz aktualizowany do kodeksu postępowania cywilnego” LEX 2014).

Uwzględniając wniosek uczestniczki o rozłożenia dopłaty na raty, Sąd miał na względzie okoliczność, iż I. M. (1) otrzymuje z tytułu wynagrodzenia za pracę kwotę 1.900 zł netto miesięcznie. Sama prowadzi gospodarstwo domowe. Na utrzymanie mieszkania wydaje około 420 zł miesięcznie, na leki 50 zł miesięcznie. Uczestniczka nie posiada żadnych oszczędności. Nie może przy tym liczyć na pomoc finansową bliskich w spłacie wnioskodawcy. Obecnie uczestniczka ma już udzielony i w całości wykorzystany kredyt odnawialny w rachunku bankowym z limitem 8.100 zł. Biorąc pod uwagę trudną sytuację finansową uczestniczki, jej możliwości majątkowe i zarobkowe (skutkujące zresztą zwolnieniem jej w całości od kosztów sądowych i ustanowieniem pełnomocnika z urzędu) oraz wniosek pełnomocnika uczestniczki, Sąd doszedł do przekonania, że konieczne jest rozłożenie kwoty zasądzonej od I. M. (1) na rzecz T. M. na 48 miesięcznych rat, płatnych do 10-ego dnia każdego miesiąca, pierwsza rata w wysokości 271,475 zł, pozostałe 47 rat po 265 zł każda, przy czym termin płatności pierwszej z rat winien przypadać na miesiąc następny po uprawomocnieniu się postanowienia.

W ocenie Sądu, tak ustalona wysokość rat uwzględnia z jednej strony możliwości finansowe uczestniczki, z drugiej zaś strony ostateczny termin spłaty całości świadczenia nie jest nadmiernie odległy i nie narusza on interesów wnioskodawcy, który w chwili obecnej ma zaspokojone potrzeby mieszkaniowe i osiąga zarobki pozwalające na spokojne utrzymanie. Zastrzeżenie odsetek na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat będzie natomiast dodatkowo zabezpieczać interesy wnioskodawcy w przypadku braku terminowej zapłaty.

Zasada rozliczenia kosztów postępowania prowadzonego w trybie nieprocesowym wynika z art. 520 § 1 k.p.c. Zgodnie z jego brzmieniem każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Wyjątki od tej zasady zostały ustanowione w dalszych paragrafach art. 520 k.p.c., stanowiąc, iż jeżeli jednak uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości. To samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników (§ 2). Zaś, paragraf 3 art.520 k.p.c. stanowi, iż jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio, jeżeli uczestnik postępował niesumiennie lub oczywiście niewłaściwie. W orzecznictwie i doktrynie zwraca się uwagę, iż w postępowaniu nieprocesowym nie ma „pojedyńku” dwóch przeciwstawnych sobie stron, dlatego też nie można mówić o przegrywającym, który powinien zwrócić koszty postępowania wygrywającemu (por. art. 98 § 1 k.p.c.). Przeciwnie, z treści całego art.520 k.p.c. wynika, że ustawodawca zakłada, że w zasadzie uczestnicy postępowania są w tym samym stopniu zainteresowani jego wynikiem, a orzeczenie sądu udziela ochrony prawnej każdemu uczestnikowi. Dlatego ten, kto poniósł koszty sądowe lub koszty zastępstwa procesowego, nie uzyska zwrotu wydanych kwot od innego uczestnika, ale i nie jest obowiązany do zwracania kosztów poniesionych przez innego uczestnika (tak Bodio Joanna, Demendecki Tomasz, Jakubecki Andrzej, Marcewicz Olimpia, Telenga Przemysław, Wójcik Mariusz P [w] Komentarz do art.520 kodeksu postępowania cywilnego, LEX/el. 2010; Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 grudnia 1999 roku, III CKN 497/98, OSNC 2000 rok, nr 6, poz. 116). Stanowisko takie uzasadnione jest niezależnością i samodzielnością udziału w tym postępowaniu każdego jego uczestnika (Budnowska Joanna, Zieliński Andrzej artykuł Palestra 1995 rok, numer 7-8, s. 58, Lex nr 11671/1).

W przedmiotowej sprawie uczestnicy byli w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania, a ich interesy nie były sprzeczne – ich celem było dokonanie podziału majątku wspólnego, choć każde z nich zmierzało do korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia. Jednakże, jak powszechnie przyjmuje się w doktrynie i orzecznictwie, w sprawach działowych, w tym sprawach o podział majątku wspólnego, pomiędzy uczestnikami nie zachodzi sprzeczność interesów, niezależnie od tego, jaki sposób dokonania podziału proponują i jakie wnioski składają w tym względzie (tak również Krystyna Skiepmo „Komentarz do spraw o podział majątku wspólnego małżonków.” Warszawa 2015 rok).

Na koszty postępowania poniesione przez wnioskodawcę złożyły się: opłata od wniosku w wysokości 1.000 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w osobie radcy prawnego w kwocie 7.200 zł (ustalone na podstawie § 2 pkt 6 w związku z

§ 4 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz. U. 2018, poz. 265) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Wnioskodawca poniósł koszty sądowe w postaci opłaty od wniosku w wysokości 1.000 zł. Koszty te zostały poniesione także w interesie uczestniczki. Bez uiszczenia opłaty od wniosku nie było możliwe wszczęcie postępowania o podział majątku, w wyniku którego unormowana zostanie także sytuacja prawna uczestniczki. Z tego względu, Sąd zasądził od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kwotę 500 zł tytułem połowy opłaty od wniosku.

W pozostałym zakresie, o kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd przyznał i nakazał wypłacić na rzecz adw. A. M. kwotę 8.856 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestniczce z urzędu, obliczoną w oparciu o § 8 pkt 6 w związku z § 10 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015 r. poz. 1801) wraz z kwotą należnego podatku VAT w wysokości 23%, stosownie do treści § 4 ust. 3 wskazanego rozporządzenia.

Na nieuiszczone koszty sądowe złożyły się wydatki związane z wynagrodzeniem biegłych w łącznej kwocie 2.240,04 zł (kwota 571,95 zł tytułem wynagrodzenia biegłego z zakresu wyceny pojazdów oraz kwota 1.308,93 zł tytułem wynagrodzenia biegłej z zakresu wyceny nieruchomości za sporządzenie opinii głównej i 359,16 zł za aktualizację opinii i wydanie ustnej opinii uzupełniającej).

Biorąc pod uwagę wcześniejsze rozważenia, z których wynika, iż każdy z uczestników w równym stopniu zainteresowany był wynikiem postępowania, a zatem również dopuszczeniem i przeprowadzeniem dowodów z opinii biegłych, Sąd stosownie do treści art. 113 ust. 1 i 2 w związku z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2018, poz. 300, ze zm.), nakazał pobrać od wnioskodawcy na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 1.120,02 zł tytułem połowy nieuiszczonych kosztów sądowych z zasądzonej na jego rzecz spłaty.

Natomiast, mając na uwadze sytuację majątkową uczestniczki, która stanowiła podstawę jej zwolnienia od kosztów sądowych w całości i nie uległa poprawie w toku postępowania, a także nałożony na uczestniczkę obowiązek spłaty wnioskodawcy, na podstawie art.113 ust.4 powołanej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nie obciążył uczestniczki nieuiszczonymi kosztami sądowymi.